

Datum van inontvangstneming : 27/06/2019

Zaak C-379/19

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

14 mei 2019

Verwijzende rechter:

Tribunalul Bihor (Roemenië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

14 mei 2019

Strafvervolgingsorgaan:

Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea

Strafzaak tegen:

IG

JH

KI

LJ

Voorwerp van het hoofdgeding

Strafzaak tegen KI, LJ, JH en IG, die voor de Tribunalul Bihor terechtstaan wegens corruptie, in het kader waarvan een verzoek is ingediend om uitsluiting van bepaalde administratieve bewijzen die in de fase van het vooronderzoek zijn vergaard

Voorwerp en rechtsgrondslag van het verzoek om een prejudiciële beslissing

Krachtens artikel 19, lid 3, onder b), VEU en artikel 267 VWEU verzoekt de Tribunalul Bihor om uitlegging van beschikking 2006/928/EG van de Commissie van 13 december 2006, artikel 2 VEU, artikel 4, lid 3, VEU, en van het beginsel

van onafhankelijkheid van de rechters, dat is neergelegd in artikel 19, lid 1, tweede alinea, VEU en artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie

Prejudiciële vragen

1) Zijn het bij beschikking 2006/928/EG van de Commissie van 13 december 2006 ingestelde mechanisme voor samenwerking en toetsing en de vereisten die zijn geformuleerd in de in het kader van dat mechanisme opgestelde verslagen bindend voor Roemenië?

2) Dient artikel 2, gelezen in samenhang met artikel 4, lid 3, VEU, aldus te worden uitgelegd dat de verplichting voor Roemenië om zich te houden aan de vereisten in de verslagen die worden opgesteld in het kader van het bij beschikking 2006/928/EG van de Commissie van 13 december 2006 ingestelde mechanisme voor samenwerking en toetsing, valt onder de verplichting van de lidstaat om de beginselen van de rechtsstaat te eerbiedigen, met inbegrip van de verplichting van een grondwettelijk hof, een politiek-rechterlijke instantie, om zich ervan te onthouden de wet uit te leggen en de concrete toepassing daarvan door de rechterlijke instanties voor te schrijven, waar slechts de rechterlijke instanties toe bevoegd zijn, en nieuwe wettelijke normen vast te stellen, waartoe uitsluitend de wetgever bevoegd is? Schrijft het Unierecht voor dat de gevolgen van een dergelijke uitspraak van een grondwettelijk hof buiten toepassing worden gelaten? Verzet het Unierecht zich tegen een nationale regeling inzake de tuchtrechtelijke verantwoordelijkheid van magistraten die de uitspraak van de Curtea Constituțională, in het kader van deze vraag, buiten toepassing laten?

3) Staat het beginsel van de onafhankelijkheid van de rechters, dat is neergelegd in artikel 19, lid 1, tweede alinea, VEU en in artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, zoals uitgelegd in de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (Grote kamer, arrest van 27 februari 2018, Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117), in de weg aan de vervanging van hun bevoegdheden door arresten van de Curtea Constituțională (arrest nr. 51 van 16 februari 2016, arrest nr. 302 van 4 mei 2017 en arrest nr. 26 [van 16 januari 2019]), wat leidt tot onvoorspelbaarheid van het strafproces (toepassing met terugwerkende kracht) en tot de onmogelijkheid om de wet met betrekking tot het onderhavige geval uit te leggen en toe te passen? Verzet het Unierecht zich tegen een nationale regeling inzake de tuchtrechtelijke verantwoordelijkheid van magistraten die de uitspraak van de Curtea Constituțională, in het kader van deze vraag, buiten toepassing laten?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Artikel 2, artikel 4, lid 3, en artikel 19, lid 1, tweede alinea, VEU

Artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie

De artikelen 37 en 38 van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor de Republiek Bulgarije en Roemenië en de aanpassing van de Verdragen waarop de Europese Unie is gegrond

Beschikking 2006/928/EG van de Commissie van 13 december 2006 tot vaststelling van een mechanisme voor samenwerking en toetsing van de vooruitgang in Roemenië ten aanzien van specifieke ijkpunten op het gebied van de hervorming van het justitiële stelsel en de bestrijding van corruptie

Verslag van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad over de voortgang van Roemenië met betrekking tot het mechanisme voor samenwerking en toetsing van 13 november 2018

Arresten van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) van 23 april 1986, *Les Verts/Parlement*, 294/83, EU:C:1986:166; 29 april 2004, *Commissie/CAS Succhi di Frutta*, C-496/99 P, EU:C:2004:236; 12 november 1981, *Meridionale Industria Salumi e.a.*, 212/80–217/80, EU:C:2004:236; 21 september 1989, ██████████ *Commissie*, 46/87 en 227/88, EU:C:1989:337; 3 oktober 2013, ██████████ *e.a./Parlement en Raad*, C-583/11 P, EU:C:2013:625; 29 juni 2010, *E en F*, C-550/09, EU:C:2010:382; 11 januari 2000, *Nederland en ██████████ ██████████ ██████████ Commissie*, C-174/98 P en C-189/98 P, EU:C:2000:1; 22 december 2010, *DEB*, C-279/09, EU:C:2010:811, en 27 februari 2018, *Associação Sindical dos Juizes Portugueses*, C-64/16, EU:C:2018:117

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

De artikelen 61, 126, 146, 147 en 148 van de grondwet

De artikelen 53, 54, 102, 138, 142, 143 en 342 van de *Codul de procedură penală* (Roemeense wetboek van strafvordering)

De artikelen 3, 31, 34 en 36 *Legea nr. 47 din 18 mai 1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale* (wet nr. 47 van 18 mei 1992 betreffende de organisatie en de werking van de Curtea Constituțională)

Artikel 99, lid 1, onder ș), van *Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor* (wet nr. 303/2004 betreffende het statuut van rechters en openbaar aanklagers), waarin de niet-naleving van arresten van de Curtea Constituțională als tuchtrechtelijke overtreding is aangemerkt

Arresten nr. 1519/2011, nr. 2/2012, nr. 33/2018 en nr. 104/2018 van de Curtea Constituțională (grondwettelijk hof, Roemenië), waarvan de relevante inhoud is weergegeven in het verzoek om een prejudiciële beslissing in zaak C-127/19

Arrest nr. 51 van 16 februari 2016 van de Curtea Constituțională, waarbij deze rechter heeft vastgesteld dat de zinsnede „of door andere gespecialiseerde overheidsorganen” in artikel 142, lid 1, van het wetboek van strafvordering – dat bepaalt dat de aanklager technisch toezicht beveelt, of kan bevelen dat dit toezicht wordt uitgeoefend door organen voor strafrechtelijk onderzoek, door gespecialiseerde werknemers van de politie of door andere gespecialiseerde overheidsorganen – ongrondwettig is

Arrest nr. 302 van 17 juli 2017 van de Curtea Constituțională, waarbij deze rechter heeft vastgesteld dat de wetgevende maatregel van artikel 281, lid 1, onder b), van het wetboek van strafvordering, waarin schending van de bepalingen inzake de materiële en personele bevoegdheid van het strafvervolgingsorgaan niet als absoluut nietig wordt aangemerkt, ongrondwettig is

Arrest nr. 26 van 16 januari 2019 van de Curtea Constituțională, waarbij deze rechter heeft vastgesteld dat er sprake is van een rechtsconflict van grondwettelijke aard tussen bepaalde overheidsautoriteiten, en de rechterlijke instanties en parketten heeft opgedragen om in de aanhangige zaken na te gaan in hoeverre er sprake is van een schending van de bepalingen inzake de materiële en personele bevoegdheid van het strafvervolgingsorgaan

Arrest nr. 137 van 13 maart 2019 van de Curtea Constituțională, waarbij deze rechter de grondwettigheid heeft vastgesteld van de Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 90/2018 privind unele măsuri pentru operaționalizarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție (wet ter omzetting van noodverordening van de regering nr. 90/2018 betreffende maatregelen inzake de werking van de afdeling die is belast met onderzoeken naar strafbare feiten gepleegd binnen het gerechtelijke apparaat)

Arresten van de Înalta Curte de Casație și Justiție (hoogste rechterlijke instantie, Roemenië) in dossier nr. 3308/1/2015 (arrest van 11 mei 2018) en in dossier nr. 350/1/2017 (beschikking van 27 september 2018), waaruit volgt dat de praktijk van deze instantie onverenigbaar is met de gevolgen van arrest nr. 51/2016 van de Curtea Constituțională

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

- 1 Bij dagvaarding van 22.08.2016 heeft de Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea (nationaal directoraat voor corruptiebestrijding, afdeling Oradea; hierna: „DNA”) KI, LJ, JH en IG, opgeroepen in rechte te verschijnen wegens corruptie.
- 2 KI en LJ hebben de rechter van de kamer van vooronderzoek onder meer verzocht om de onwettigheid vast te stellen van de vergaring van bewijzen uit de processen-verbaal van de taps en om die van de bewijsmiddelen uit te sluiten, met toepassing van arrest nr. 51/2016 van de Curtea Constituțională, dat na de opstelling van de genoemde processen-verbaal is gepubliceerd.

- 3 Bij strafbeschikking van 27.01.2017 heeft de rechter van de kamer van vooronderzoek van de Tribunalul Bihor (rechter in eerste aanleg Bihor, Roemenië) de wettigheid van het vooronderzoekshandelingen en de vergaring van de bewijzen vastgesteld en de opening van de behandeling ter terechtzitting bevolen. Ter motivering van zijn afwijzing van het verzoek om uitsluiting van de processen-verbaal van de taps heeft de rechter van de kamer van vooronderzoek geoordeeld dat arrest nr. 51/2016 niet op de onderhavige zaak van toepassing is, aangezien dat arrest uitsluitend gevolgen heeft voor de toekomst.
- 4 Het rechtsmiddel van de verdachten tegen de strafbeschikking van de rechter van de kamer van vooronderzoek van de Tribunalul Bihor is op 10.05.2017 afgewezen door de rechter van de kamer van vooronderzoek van de Curte de Apel Oradea (rechter in tweede aanleg Oradea, Roemenië). Deze rechter heeft in wezen geoordeeld dat arrest nr. 51/2016 niet op de in casu bevolen maatregelen voor technisch toezicht van toepassing is, aangezien het pas na de vergaring van de bewijzen in de fase van het vooronderzoek in Monitorul Oficial is gepubliceerd. Overeenkomstig artikel 147, lid 4, van de grondwet zijn de arresten van de Curtea Constituțională namelijk bindend vanaf de datum van publicatie en hebben zij uitsluitend gevolgen voor de toekomst. De beslissing in de fase van de kamer van vooronderzoek is derhalve definitief geworden zonder enige uitsluiting van een bewijs dat tijdens het vooronderzoek is vergaard.
- 5 In de loop van de procedure, op 9.5.2018, heeft IG de rechter verzocht om na te gaan of de DNA in de fase van het vooronderzoek heeft samengewerkt met de Serviciul Român de Informații (Roemeense informatiedienst; hierna: „SRI”) op basis van een tussen de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (parket van de hoogste rechterlijke instantie, Roemenië) en de SRI gesloten protocol. Op 3.10.2018 heeft JH verzocht om verklaring van absolute nietigheid van de uitvoering van de toezichtsmandaten en, bijgevolg, uitsluiting van het bewijsmateriaal in alle processen-verbaal tot vaststelling van de resultaten van het technisch toezicht, waarbij ten opzichte van de eerdere verzoeken in de fase van het vooronderzoek bovendien ter onderbouwing wordt verwezen naar arrest nr. 302/2017 van de Curtea Constituțională, op grond waarvan in iedere fase van het strafproces absolute nietigheid kan worden vastgesteld. Voor de terechtzitting van 27.02.2019 hebben ook KI en LJ de rechter in wezen verzocht hetzelfde na te gaan met betrekking tot de samenwerking tussen de DNA en de SRI, en indien deze samenwerking wordt vastgesteld, de resultaten van de in de loop van het vooronderzoek geplaatste taps van de bewijsmiddelen uit te sluiten, met toepassing van arresten nr. 51/2016 en nr. 302/2017. Deze laatste beroepen zich ook op arrest nr. 26/2019 van de Curtea Constituțională, waarbij is vastgesteld dat er sprake is van een rechtsconflict van grondwettelijke aard tussen het Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție en het Roemeense Parlement enerzijds en de Înalta Curte de Casație și Justiție en de andere rechterlijke instanties anderzijds, dat is ontstaan door de samenwerkingsprotocollen die zijn gesloten tussen het Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție en de SRI.

- 6 Op verzoek van de rechter heeft de DNA meegedeeld dat de nieuwe mandaten voor technisch toezicht in casu met de technische steun van de SRI zijn uitgevoerd, en dat de andere twee mandaten met de technische steun van de technische dienst van de DNA zijn uitgevoerd, zonder tussenkomst van de SRI, en dat deze laatste mandaten na de publicatie van arrest nr. 51/2016 zijn uitgevoerd. Alle toezichtsmandaten zijn verleend door de bevoegde rechters van de Curtea de Apel Oradea en de Tribunalul Bihor.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

- 7 De verwijzende rechter wijst er allereerst op dat hij, alvorens de procedure voort te zetten, gehouden is om zich met voorrang uit te spreken over enkele verzoeken om uitsluiting van tijdens het vooronderzoek vergaarde bewijsmiddelen, om te voorkomen dat het gehele strafproces wordt geschaad door de toelating van mogelijk onwettige bewijsmiddelen.
- 8 Volgens deze rechter is het juridische probleem van het genoemde verzoek niet ingewikkeld, aangezien het eenvoudig kan worden opgelost op basis van de toepasselijke beginselen en wettelijke bepalingen, ook al zijn de procesregels in de loop van het strafproces onder meer door de arresten van de Curtea Constituțională gewijzigd.
- 9 Het dilemma waar de verwijzende rechter voor staat, betreft echter zijn rechtsprekende rol, nu de arresten van de Curtea Constituțională abstract, rechtstreeks en verplicht moeten worden toegepast, zonder dat de rechterlijke instanties de mogelijkheid hebben van een concrete beoordeling naargelang de omstandigheden van het geval. De verwijzende rechter is van oordeel dat de Curtea Constituțională op grond van de grondwet de rol heeft om de verenigbaarheid van wetten met de grondwet na te gaan, maar niet om de wetten uit te leggen en toe te passen, en nog minder om wettelijke normen met terugwerkende kracht op te stellen waardoor de stabiliteit en de voorzienbaarheid van het strafproces mogelijkerwijs in gevaar komt.
- 10 Nadat de verwijzende rechter duidelijk heeft gemaakt dat hij het Hof niet verzoekt om zich uit te spreken over de toepassing van het nationale recht, de aard of het rechtsgevolg van samenwerkingsprotocollen tussen instellingen, de toepassing in de tijd van nationale regels of de uitlegging daarvan, geeft hij de evolutie van het relevante nationale recht kort weer.
- 11 Zo is de wetgever in 2016 begonnen met een proces tot wijziging van de Codul penal (wetboek van strafrecht) en van de Codul de procedură penală (wetboek van strafvordering). Dit proces is beoordeeld via het bij beschikking 2006/928/EG van de Europese Commissie ingestelde mechanisme voor samenwerking en toetsing en voorts door de Europese Commissie voor democratie door recht van de Raad van Europa (Commissie van Venetië).

- 12 Niettemin zijn veel normen uit deze twee wetboeken door tussenkomst van de Curtea Constituțională gewijzigd, hetzij door ongrondwettigverklaring van sommige normen, hetzij door de uitlegging daarvan, hetzij zelfs door de vaststelling van een rechtsconflict tussen de overheidsautoriteiten met directe gevolgen voor hun bevoegdheden. Op deze wijze is een van de ter beoordeling aan de Europese Commissie en de Commissie van Venetië voorgelegde wetsvoorstellen via arresten van de Curtea Constituțională opgenomen in het nationale recht.
- 13 Zo heeft de Curtea Constituțională in arrest nr. 51/2016 de betrokkenheid van de SRI bij de uitvoering van de toezichtsmandaten aangemerkt als een strafvervolgingshandeling en als ongrondwettige betrokkenheid bij het strafproces. De verwijzende rechter benadrukt dat het toezichtsmandaat voldoet aan de eisen van de Europese wetgeving, aangezien het door een rechter is verleend en uitsluitend de uitvoering van het mandaat heeft plaatsgevonden met de technische steun van de SRI, die, tot aan arrest nr. 51/2016, de enige nationale instelling was die over de infrastructuur beschikte om een gepaste uitvoering van de door de parketten gevraagde en rechterlijk goedgekeurde toezichtsmandaten te kunnen waarborgen.
- 14 Na de publicatie van arrest nr. 51/2016 is het ongrondwettig verklaarde artikel van het wetboek van strafvordering gewijzigd zodat de toezichtsmandaten niet meer door de SRI kunnen worden uitgevoerd.
- 15 Na dit arrest is in de rechtspraak de vraag gerezen wat de rechtsgevolgen zijn van door de SRI voorafgaand aan dit arrest uitgevoerde toezichtsmandaten.
- 16 Dienaangaande heeft de Curtea Constituțională in arrest nr. 302/2017 bepaald dat het ontbreken van de materiële en personele onbevoegdheid van het strafvervolgingsorgaan onder de in artikel 142 van het wetboek van strafvordering opgenomen gevallen van absolute nietigheid van procedurele handelingen ongrondwettig is. Concreet heeft dit arrest tot gevolg dat er een nieuw geval van absolute nietigheid in het nationale recht is opgenomen. Tot dit nieuwe geval van absolute nietigheid behoort ook de betrokkenheid van de SRI bij de uitvoering van toezichtsmandaten.
- 17 Vervolgens heeft de Curtea Constituțională de rechterlijke instanties bij arrest nr. 26/2019 verplicht volledig uitvoering te geven aan de arresten nr. 51/2006 en nr. 302/2017, waardoor de uit de uitvoering van de toezichtsmandaten voortvloeiende bewijsmiddelen worden uitgesloten, en het de rechterlijke instanties onmogelijk wordt gemaakt een concrete analyse aan de hand van de omstandigheden van ieder geval uit te voeren, met inachtneming van alle door de nationale wetgeving en de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en het Hof aan partijen verleende procedurele waarborgen. Met dit arrest heeft de Curtea Constituțională in wezen een absoluut vermoeden ingevoerd van schending van de procedurele waarborgen van iedere verdachte in

wiens strafzaak de betrokkenheid van de SRI in de fase van het vooronderzoek is vastgesteld.

- 18 De verwijzende rechter merkt op dat er voorafgaand aan arrest nr. 26/2019 zelfs bij de Înalta Curte de Casație și Justiție geen sprake was van een eenvormige praktijk, die in een zaak heeft geoordeeld dat de uitvoering van maatregelen voor technisch toezicht door de SRI leidt tot relatieve nietigheid van die handelingen, maar in een andere zaak dat deze onregelmatigheid leidt tot absolute nietigheid. Dit gebrek kon echter worden hersteld door de inzet van een wettelijk en grondwettelijk instrument, namelijk een arrest van de Înalta Curte de Casație și Justiție tot eenmaking van de praktijk, zonder dat daarvoor de tussenkomst van de Curtea Constituțională is vereist.
- 19 Volgens de verwijzende rechter is het gevolg van deze drie arresten van de Curtea Constituțională dat de rechterlijke instantie, wanneer zij enkel de betrokkenheid van de SRI bij de uitvoering van de toezichtsmandaten vaststelt, de absolute nietigheid moet vaststellen van de bewijsgaring die op dat moment grondwettig was, en de daaruit voortvloeiende bewijsmiddelen moet uitsluiten.
- 20 De verwijzende rechter benadrukt dat een dergelijk verzoek van verdachten in casu reeds in de procedurele fase van de kamer van vooronderzoek definitief is afgewezen. Door de latere tussenkomst van arrest nr. 26/2019 is de verwijzende rechter verplicht om dat verzoek in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel opnieuw te behandelen, met inbegrip van het feit dat de regels voor de strafvordering geen terugwerkende kracht hebben.
- 21 Met betrekking tot de gevolgen van de arresten van de Curtea Constituțională merkt de verwijzende rechter op dat de grondwet weliswaar bepaalt dat die arresten enkel gevolgen hebben voor de toekomst, maar de Curtea Constituțională in zijn rechtspraak heeft bepaald dat zijn arresten ook gevolgen hebben voor „aanhangige zaken”, waardoor de rechterlijke instanties verplicht zijn om handelingen die op grond van een ongrondwettig verklaarde norm zijn verricht, nietig te verklaren, ook al gold voor deze normen ten tijde van die handelingen een vermoeden van grondwettigheid.
- 22 Naar het oordeel van de verwijzende rechter is de grondwettelijke bevoegdheid van de rechterlijke instanties ingeperkt door de tussenkomst van de Curtea Constituțională, een politiek-rechterlijk orgaan dat geen onderdeel is van de rechterlijke macht noch van de wetgevende macht. Bijgevolg wordt de nationale rechter belet om zijn grondwettelijke en Europese rechtsprekende rol te vervullen, nu hij een abstracte uitvoerder wordt van de arresten van de Curtea Constituțională. De verwijzende rechter vraagt zich af of dit geen schending is van de verplichtingen die Roemenië bij de toetreding tot de Europese Unie is aangegaan.
- 23 Aangezien de bevoegdheid van de Curtea Constituțională door geen enkele andere nationale autoriteit kan worden beoordeeld, is de verwijzende rechter van oordeel

- 29 Met de tweede en de derde vraag verzoekt de verwijzende rechter het Hof om, in het licht van het in artikel 2 en artikel 4, lid 3, VEU neergelegde rechtsstaatbeginsel, en het in artikel 19, lid 1, tweede alinea, VEU neergelegde beginsel van onafhankelijkheid van de rechters, vast te stellen of de gevolgen van de arresten van de Curtea Constituțională, wanneer het de grondwettelijke grenzen van zijn bevoegdheid overschrijdt, buiten toepassing kunnen worden gelaten door een rechterlijke instantie als die handelt in zijn grondwettelijke en Europese rechtsprekende rol en als waarborg voor de nakoming van de door Roemenië door de toetreding tot de Europese Unie aangegane verplichtingen.
- 30 Met betrekking tot het rechtstaatbeginsel verwijst de verwijzende rechter naar de mededeling van de Europese Commissie aan het Europees Parlement en de Raad getiteld „Een nieuw EU-kader voor het versterken van de rechtsstaat” (COM/2014/0158 final), en naar de arresten van het Hof van 23 april 1986, *Les Verts/Parlement*, 294/83, EU:C:1986:166 (punt 23); 29 april 2004, *Commissie/CAS Succhi di Frutta*, C-496/99 P, EU:C:2004:236 (punt 63); 12 november 1981, *Meridionale Industria Salumi e.a.*, 212/80–217/80, EU:C:1981:270 (punt 10); 21 september 1989, *Commissie*, 46/87 en 227/88, EU:C:1989:337 (punt 19); 3 oktober 2013, *Commissie*, C-583/11 P, EU:C:2013:625 (punt 91); 29 juni 2010, *E en F*, C-550/09, EU:C:2010:382 (punt 44); 25 juli 2002, *Unión de Pequeños Agricultores/Raad*, C-50/00 P, EU:C:2002:462 (punten 38 en 39); 11 januari 2000, *Nederland en Commissie*, C-174/98 P en C-189/98 P, EU:C:2000:1 (punt 17); 22 december 2010, *DEB*, C-279/09, EU:C:2010:811 (punt 58); 14 september 2010, *Akzo Nobel Chemicals en Akros Chemicals/Commissie*, C-550/07 P, EU:C:2010:512 (punt 54).
- 31 Met betrekking tot het beginsel van onafhankelijkheid van de rechters verwijst hij naar het arrest van 27 februari 2018, *Associação Sindical dos Juizes Portugueses*, C-64/16, EU:C:2018:117.
- 32 De verwijzende rechter voegt hieraan toe dat hij, door toepassing te geven aan de prejudiciële beslissing van het Hof, tot het oordeel zou kunnen komen dat de Curtea Constituțională zijn bevoegdheden heeft overschreden, mede rekening houdend met de separate opinies van een aantal van de negen leden van dat hof die samen met arresten nr. 51/2016 en nr. 26/2019 zijn gepubliceerd.
- 33 Om te weten of hij de zaak met of zonder instandhouding van de gevolgen van de arresten van de Curtea Constituțională moet behandelen, heeft de verwijzende rechter evenwel het antwoord van het Hof nodig, aangezien zijn beslissingsvrijheid, indien hij geen gevolg geeft aan de arresten van de Curtea Constituțională, ernstig wordt aangetast door een oorzaak die buiten de rechterlijke macht ligt, namelijk door de disciplinaire sanctionering van de rechter die de prejudiciële verwijzing heeft gedaan.
- 34 In deze context blijkt in casu dat er door een van de advocaten van de verdachten reeds een disciplinaire procedure is ingesteld tegen de rechter die de prejudiciële

verwijzing heeft gedaan, onder meer op grond dat deze rechter de behandeling van het verzoek om bewijsuitsluiting heeft uitgesteld, omdat hij heeft besloten de dialoog met het Hof aan te gaan en niet onmiddellijk toepassing heeft gegeven aan de arresten van de Curtea Constituțională.

- 35 Ten slotte preciseert de verwijzende rechter dat een prejudiciële beslissing van het Hof niet leidt tot een ongunstigere situatie voor de verdachten, aangezien het mechanisme voor samenwerking en toetsing en de beginselen waarvan de verwijzende rechter om uitlegging verzoekt geen nieuwe verplichtingen voor de verdachten in het leven roepen.
- 36 De verwijzende rechter verzoekt om de prejudiciële verwijzing volgens de spoedprocedure en, subsidiair, volgens de versnelde procedure te behandelen.